

Convergència a la valenciana

Darrerament, s'ha parlat molt d'una possible convergència entre Unitat del País Valencià, el Partit Comunista del País Valencià i la Federació Progressista, de cara a les pròximes eleccions generals. Però, tot això no sembla més que una especulació sense fonament.

J. FRASQUET

«**C**al aigualir una mica el conte de la lletera convergent, que ja comença a circular massa», ha escrit Ernest Garcia, ex-secretari general del PCPV i avui membre destacat d'Unitat del Poble Valencià. «Segons aquest conte —afegeix—, comunisme, més comissions, més nacionalismes, més ecologisme, més pacifisme, més feminisme, tot ficat a la cocotera, dóna com a resultat una alternativa d'esqueres. Això és un conte de fades».

Ernest Garcia, que, a més de polític, és una assagista rigorós (el seu llibre *Les cendres de maig* acaba de ser nominat per al Premi Nacional de Literatura), sap molt bé de què parla. Quan fa uns dies prengué cafè, a Madrid, amb Gerardo Iglesias, ja va entendre què persegueix Nicolás Sartorius, l'ideòleg de la suposada convergència, amb aquesta mena de maniobres. Als comunistes de Gerardo, els convé la convergència a Euskadi, a Galícia o a les Illes, on no tenen pràcticament res. A Madrid i al País Valencià, gràcies al litigi amb els carrillistes, potser no tant.

Fonts d'UPV han desmentit a aquest setmanari les diverses especulacions aparegudes en alguns mitjans, els darrers temps, sobre la possible convergèn-

Pedro Zamora, secretari general del PCPV

/ Francesc i Giscar

cia entre aquesta força política, el PCPV, que lidera el regidor de València Pedro Zamora, i la Federació Progressista, de l'ex-dirigent comunista madrileny Ramón Tamames. Algunes informacions arribaven a donar com a caps de llista d'aquesta coalició, per a les pròximes eleccions generals, els noms de Vicent Pitarch (Castelló), Emèrit Bono (València) i Pilar Brabo (Alacant). El tercer nom sembla absolutament improbable, ja que la que fou diputada comunista per Alacant segueix vivint a Madrid, el seu lloc habitual de residència, absolutament allunyada de

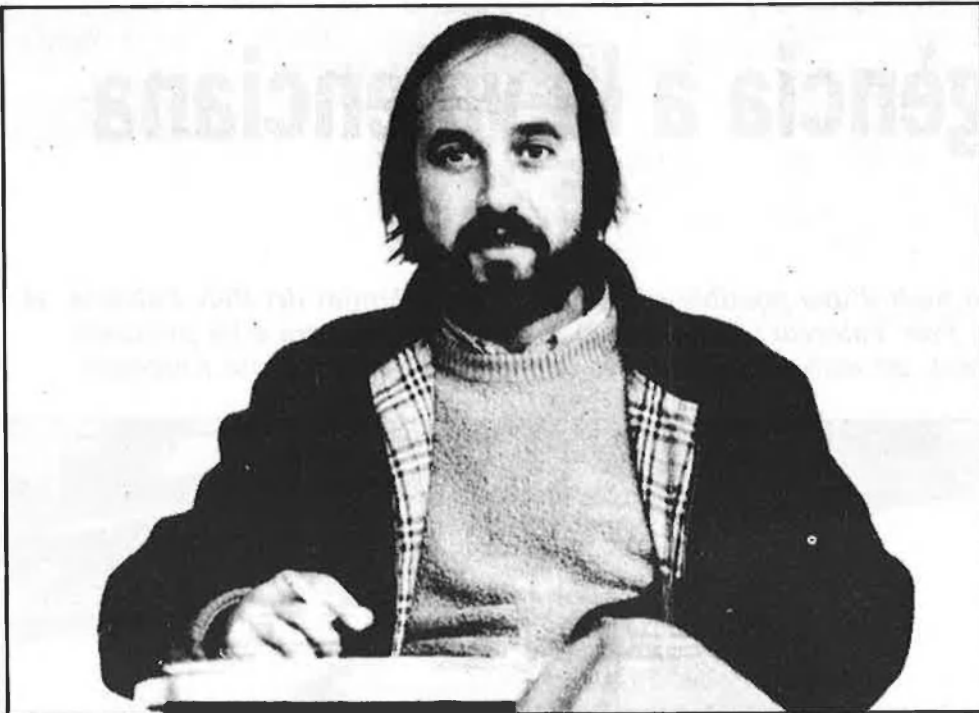
l'activitat política i sense ganes de tornar-hi.

El cas d'Emèrit Bono, també ex-diputat del PCPV, resulta distint, ja que molts l'assenyalen com un dels principals —si no el principal— inspirador de la idea convergent. Alguns indiquen que Bono podria voler tornar al Partit Comunista, del qual fou membre destacat durant molts anys i on, de fet, s'estan reincorporant militants que marxaren arran de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia i del conflicte que conduí a l'exida d'Ernest Garcia i del sector nacionalista —avui incorporat a UPV—. En el

transcurs d'un dinar celebrat a l'abril d'enguany, Bono arribà a suggerir que l'ex-secretari general comunista, Antonio Palmars, també hauria d'entrar en la convergència. Els altres comensals eren Pedro Zamora, el dirigent de Comissions Obreres Antonio Montalbán i Ernest Garcia.

Els homes de Tamames

La Federació Progressista, per la seua part, no sembla més decidida que UPV a entrar en aquesta combinació política. Un dels seus homes representatius, el vice-rector de la Universitat de València

Ernest Garcia ho veu ben difícil

/ Arxiu

Joaquim Donat, ha manifestat a EL TEMPS: «Tot el que s'ha parlat sobre la convergència s'ha fet fora de nosaltres, sempre. Acabem d'aparèixer; dedicar el nostre esforç a intentar crear aquesta convergència seria cosa de bojos. És cert que estem a favor de la unitat de l'esquerra, però

el nostre objectiu no és electoralista. No tenim l'horitzó en el 1986, ni volem ser un partit conjuntural. Aspiram a oferir respostes a una sèrie de qüestions que des dels partits d'esquerra no es plantegen amb profunditat, com és la relació entre ecologia i economia, el militarisme, etc.

Treballem per la idea d'una nova esquerra, però encara no podem oferir uns postulats suficientment madurs com per a pretendre, ja, anar a una convergència. Això no vol dir que en el partit no hi haja gent que voldria anar-hi més ràpidament, mentre que d'altres creiem més

convenient afiançar els passos».

La Federació Progressista té ara un centenar de persones connectades i unes trenta que porten el treball, a València. També a Alacant tenen un nucli inicial, però no a Castelló de la Plana. A final de juny volen celebrar el congrés constituent. La tendència és crear un partit del País Valencià, amb personalitat jurídica pròpia, federat amb els de la resta de l'estat.

Els problemes del PCPV

Per la seua banda, el Partit Comunista del País Valencià acaba d'eixir d'una profunda crisi que li ha suposat una escissió important. Els qui s'han mantingut en el partit tenen un cert interès a remarcar la defensa de les qüestions nacionals, i això no per a afalagar UPV, de cara la pretesa convergència, sinó per rentar errors passats i per enfortir l'adhesió dels militants i els votants de comarques, molt més sensibles a aquestes qüestions que no els de les ciutats de València o Alacant.

BAR

La Lonja

BAR

ENHORABONA PEL PRIMER ANY D'EL TEMPS

I PER LA VOSTRA SEGURA CONTINUÏTAT

PALAFOX 1. Tel. 352 9975 - VALÈNCIA - 46001.

Alguns dirigents comunistes s'han mirant amb interès el procés que s'ha seguit a la Universitat de València, on la victòria del Bloc ha significat la victòria innegable del nacionalisme, que ha sabut concentrar entorn seu d'altres sectors de renovació.

Així, resulta fàcil traslladar —en teoria— una experiència com aquesta al terreny polític electoral. El problema és que pocs dels observadors consultats

La convergència ja existeix

No falta qui diu que, de fet, Unitat del Poble Valencià és ja el resultat d'una convergència començada al voltant de les eleccions de 1983 i consolidada al desembre de 1984, amb la celebració de la Conferència d'UPV. L'organització ja ha reunit les forces nacionalistes (el Partit Nacionalista del País Valencià, l'Agrupament d'Esquerra del País

Joaquim Donat (FP): «res, per ara»

creuen que la realitat pogués resistir una transposició mecànica.

Membres d'UPV han assenyalat que, entre altres condicions indispensables, una convergència d'aquest tipus hauria de passar necessàriament per la separació del PCPV respecte al PCE, seguint alguna de les vies ja provades en l'Estat espanyol. Bé la que conduí a la creació del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en 1937, o la que portà a la fundació, el 1982, del Partit Euskadiko Ezkerra —per fusió entre la primitiva EE i el sector del Partit Comunista d'Euskadi (EPK) segregat del PCE.

Tanmateix, també aquest plantejament apareix més teòric que no real.

Valencià, independents i una part d'Esquerra Unida del País Valencià).

Segons aquesta visió, UPV significa la superació d'algunes posicions del nacionalisme i l'obertura cap a altres qüestions: la pau, la defensa del medi, el respecte a les llibertats individuals i col·lectives, etc.

En tot cas, queda en peu el fet que, ara com ara, la convergència d'UPV amb el PCPV i amb la Federació Progressista no passa de ser una especulació interessada, llançada als mitjans de comunicació per algunes persones (s'assenyala especialment el nom d'Emèrit Bono) i una possibilitat teòrica que resulta quasi impossible que s'arribe a plasmar en la pràctica.

DIPLOMA
AL MÉRIT
IMMOBILIARI
I
URBANÍSTIC
1982

VIVENDES
PLATJA

VIVENDES
ADOSSADES

VIVENDES
DE PROTECCIO
OFICIAL

COMERCIALS
AL PASSEIG
MARITIM

CASES
UNIFAMILIARS

AMARRADORS

PLA PARCIAL APROVAT PER O. M. 21-1-76

**PORT
SAPLAYA**

Demaneu-ne informació en els telèfons 3713611, 3323402/3/4 o bé en l'autopista València-Barcelona, Km 4'5.
(EIXIDA 2). Dissabtes, diumenges i festius inclosos.